

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 143/22

V Luxemburgu 8. septembra 2022

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-659/20 | Ministerstvo životného prostredia (Papagáje druhu ara hyacintová)

Súdny dvor spresňuje pojem chov v zajatí exemplárov papagája druhu ara hyacintová

ET chová v Českej republike papagáje. V roku 2015 požiadal príslušný krajský úrad o udelenie výnimky zo zákazu obchodných činností pre päť exemplárov papagája druhu ara hyacintová (*Anodorhynchus hyacinthius*) narodených v roku 2014 z jeho odchovu. Prarodičia týchto papagájov boli dovezení najprv do Bratislavy (Slovensko), a následne vozidlom v júni 1993 do Českej republiky, a to za okolností nezlučiteľných s dohovorom CITES¹.

Krajský úrad odmietol udeliť požadovanú výnimku, pričom vychádzal zo stanoviska Agentury ochrany prírody a krajiny České republiky, podľa ktorej nebolo možné s istotou tvrdiť, že tento rodičovský pár bol zostavený v súlade s príslušnými právnymi ustanoveniami.

ET podal proti tomuto odmietnutiu odvolanie, v rámci ktorého tvrdil, že príslušný krajský úrad nesprávne vyložil pojem „chovný rodičovský pár“, keďže takýto chovný rodičovský pár podľa neho predstavujú len rodičovský pár

¹ Dohovor o medzinárodnom obchode s ohrozenými druhmi voľne žijúcich živočíchov a rastlín podpísaný vo Washingtone 3. marca 1973 (Zbierka dohovorov Organizácie spojených národov, zv. 993, č. I-14537).

a jeho potomkovia, teda tento orgán nebol oprávnený skúmať pôvod prarodičovského páru.

Nejvyšší správní soud (Česká republika), ktorému bola táto vec predložená, sa v prvom rade pýta, či v súlade s právom Únie² zahŕňa pojem „chovný rodičovský pár“ aj predkov exemplárov chovaných v chovnom zariadení, ktorých toto zariadenie nikdy nevlastnilo, ani nemalo v držbe. V druhom rade sa pýta, či právo Únie³ bráni tomu, aby chovateľom držaný exemplár papagája druhu ara hyacintová mohol byť považovaný za narodený a odchovaný v zajatí, ak predkovia tohto exemplára, ktorí nie sú súčasťou chovného rodičovského páru tohto chovateľa, boli nadobudnutí treťou osobou v rozpore s platnými právnymi ustanoveniami alebo spôsobom, ktorý ohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor najprv pripomína, že pojem „chovný rodičovský pár“ neodkazuje na jednoduchý chovný proces oddelený od akéhokoľvek konkrétneho fyzického objektu. **Tento pojem teda nezahŕňa predkov, ktorých predmetné chovné zariadenie nikdy nevlastnilo, ani nemalo v držbe.**

Ďalej Súdny dvor zdôrazňuje, že obchod s exemplármi druhov ohrozených vyhubením musí byť predmetom mimoriadne prísnych opatrení, aby naďalej neohrozoval ich prežitie, a možno ho povoľovať len za výnimočných okolností. Na účely určenia, či chovný rodičovský pár nebol zostavený spôsobom, ktorý ohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode z dôvodu odchytenia predka tohto chovného rodičovského páru v prírodnom prostredí, je potrebné zohľadniť stav predmetného druhu v čase tohto odchytenia. Ak bol tento druh k tomuto dátumu zahrnutý do prílohy I dohovoru CITES, ako je to v prejednávanej veci, musí sa jeho odchytenie v každom prípade považovať za také, ktoré ohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode a žiadny členský štát nesmie povoliť výnimku zo zákazu predaja exemplárov pochádzajúcich z tohto predka.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomína, že výkon práva vlastníť majetok môže byť predmetom obmedzenia odôvodneného cieľom všeobecného záujmu uznaného Úniou, akým je v prejednávanom prípade ochrana voľne žijúcich druhov.

Okrem toho právo Únie zabezpečuje rovnováhu medzi týmto právom a požiadavkami spojenými s ochranou voľne žijúcich druhov. Uvádzanie exemplárov druhov ohrozených vyhynutím na trh prispieva k vytvoreniu, zachovaniu alebo rozšíreniu trhu, na ktorom sa majú takéto exempláre nadobúdať. Samotná existencia takéhoto trhu tak predstavuje do určitej miery hrozbu pre prežitie druhov ohrozených vyhubením.

Súdny dvor rozhodol, že **právo Únie bráni tomu, aby chovateľom držaný exemplár takéhoto živočíšneho druhu mohol byť považovaný za narodený a odchovaný v zajatí, ak predkovia tohto exemplára, ktorí nie sú súčasťou chovného rodičovského páru tohto chovateľa, boli nadobudnutí treťou osobou spôsobom, ktorý ohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

² Nariadenie (ES) č. 865/2006 zo 4. mája 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 338/97 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi (Ú. v. EÚ L 166, 2006, s. 1), článok 1 bod 3.

³ Nariadenie Komisie (ES) č. 865/2006), článok 54 bod 2, v spojení s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a zásadou ochrany legitímnej dôvery.

Zostaňte v spojení!

